

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Quae Parochus populum doceat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Denique ad præscriptam formulam refert in librum quem paratum habebit, nomina & confirmatorum, & patrino- rum, matrinarumve.

D E S A C R A M E N T O
Sanctissimæ Eucharistiæ.

Rubricæ, seu instructiones.

Quæ Parochus populum doceat.

Nihil habet Ecclesia hoc sacramen- to dignius, nihil admirabilius, ni- hil salubrius, nihil sanctius. Continetur enim in eo præcipuum & maximum Dei donum, & ipse omnis gratiæ, & sancti- tatis fons, auctoriq; Christus Dominus.

Parochus igitur ut populum sibi com- missum idoneum reddat ad maximos uberrimosq; huius sacramenti fructus percipiendos; singulis diebus festis, qui scilicet frequentem illius communio- nem proximè antecedent, atque adeo sæpius prout opportunum viderit, illum accurata, piq; concione docebit, plane- que explicabit fidem, doctrinam, excel- lentiamq; huius præstantissimi sacramé- ti; quo item modo ad illud sumendum accedant; quàm admirabiles itidem il- lius fructus sint, quanta vis, ac dignitas: & denique ubi sumpserit, quo modo gra- tiam conferuent.

Ioan. 7.

Hos autè fructus enumerare poterit. Gratiam in animam influit, cum purè, & sanctè sumitur: Qui manducat, inquit Dominus, meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo. Qui enim pietatis, & religionis stu- dio affecti hoc sacramentum sumunt, Christi corpori tanquam viua mem- bra inferuntur, si quidem scriptum est: Qui manducat me, & ipse viuet pro- pter me.

Ibidem.

Animam alit, atque sustentat: quosque vsus corpori panis & vinum adfert, eos omnes animæ saluti, & iucunditati, ac meliori quidem ac perfectiori ratione, Eucharistiæ sacramentum præbet. Vires animæ addit, efficitq; ut spiritus diuinarum rerum delectatione magis commoueat, virtutibus augeatur, ac di- uinè corroboretur.

Venialia peccata hoc etiam sacramen- to remittuntur: ut meritò dicat Sanctus Ambrosius, panem hunc quotidianum sumi in remedium quotidianæ infir- mitatis.

Viros præbet, ut à criminibus fideles puros & integros, atque a tentationum impetu incolumes se conferuent. Ac præ- terea tanquam cœlesti medicamento animam preparat, nè alicuius mortite- re perturbationis veneno facillè infici, & corrumpi queat.

Concupiscentiæ ardorem debilitat, dum charitatis igne animos fidelium vehe- menter inflammat.

Postremò ut vno verbo dicatur; sum- mam vim habet ad æternam gloriam cõ- parandam. eius videlicet gratia, dum hanc vitam fideles degunt, conscientie pace & tranquillitate perfruuntur: de- inde eius virtute recreati, non secus atq; Elias, qui subiciueritij panis for- titudine ambulauit vsq; ad montem Dei Oreb, cum ex vita emigrandi tempus aduenit ad æternam gloriam & beatitu- dinem ascendunt.

3 Reg. 19.

De frequenti sacræ communionis vsu

AD saluberrimū igitur huius sacra- menti frequenter sumendi vsum Parochus fideles cohortabitur, atque ex- citabit, nascentis Ecclesiæ institutis, ac exemplis, & sanctorum patrum omni- consentientè doctrina, ut ex Catechis- mo Romano discere poterit; & sententia œcumenicæ Synodi Tridentinæ: que optaret quidem, fideles in singulis Mis- sis non solùm spiritali affectu, sed sa- cramentali etiam Eucharistiæ percep- tione communicare. curabit certè, ut præter Paschatis communionem, quæ Ecclesiæ præcepto necessaria est; saltem in præcipuis solennitatibus, veluti die Natali Domini, Epiphania, Pêtecostes; in diebus item festis maioribus Beate Mariæ Virginis communicent.

Seff. 13. de b. c. 6.

Crebris præterea monitis, illud quod beatissimus Siluerius Pontifex statuit, in consuetudinem reuocare studebit; ut qui sæpius non communicant, in quadra- gesima saltem Dominicis diebus corpus

Domini-